

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

XII. évfolyam 3. szám

2012. március

NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA: LAETARE VASÁRNAP (március 18.)

A következő vasárnapon a nagyböjt szigorúsága enyhül, szólhat az orgona, az oltárt virággal lehet díszíteni és a liturgia színe a rózsaszín. A Nagyböjt felén túl értünk. A Húsvét felé tartó negyven napos böjti, sivatagi vándorlásunknak javarésztét megtéve örömmel állunk meg. Már szinte ide látszik Jeruzsálem, Isten városa. A mise énekei között többször is visszatérő 121. zsoltár eredetileg a Jeruzsálembe zárandoklók örömeke volt, amellyel beléptek a fáradságos út végén a Szent Városba. A mi zárandoklásunk is e város felé tart, csak már nem annyira a földi metropolisz utunk célja, hanem az Örök, Mennyei Jeruzsálem. Az a hely, ahol már a Bárány világossága fog ragyogni, mely mindnyájunk igazi hazája.

A transzcendens örömmel párhuzamosan a természet is kivirult: tavasz van. Rómában ilyenkor a már színpompásan virágba borult rózsákat áldotta meg a pápa. Később egy arany rózsát szentelt, melynek belsejében kis szivacs illatszert rejtett. Ezt a rózsát aztán előkelő nemeseknek ajándékozta öszentsége. Ezekről a rózsákról kapta a miseruha is a színét, ezért enyhül rózsaszínre a nagyböjti viola szín szigorúsága. Ezért szabad e napra virággal díszíteni az egyébként egyszerű nagyböjti szentélyt, sőt még az orgona is bátrabban szólhat, elő-elő villantva valamit a készülő húsvéti örömből.

Az életünk vándorúthoz hasonlít, haladás jó vagy rossz irányba. A nagyböjt szent ideje annak a lehetőségét kínálja, hogy felülvizsgáljuk életünk irányát, és ami jó azt erősítsük, ami netán helytelen azt kijavítsuk. A vasárnapi olvasmányok ebben nyújtanak segítséget.

E vasárnap evangéliuma arról szól, hogy Nikodémus éjnek idején felkereste Jézust, hogy tanácsot kérjen tőle. Szent János számol be erről a látogatásról, és arról, hogy milyen mély és tartalmas beszélgetés alakult ki. Az Úr Jézus azért, hogy közérthető legyen a tanítása egy mindenki által ismert eseményt, a választott nép pusztai vándorlását használja fel hasonlatként.

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz el ne vesszen” „Aki az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hadd nyilvánuljanak ki tettei..”

Egész pontosan nem tudjuk, hogy Nikodémus mennyit értett meg ebből a tanításból, mert az evangélium nem részletezi, hogy az élete milyen irányba haladt tovább.

Számunkra nem is ez a legfontosabb, hanem hogy önmagunk számára megfelelő tanulságokat vonjunk le, mert nekünk is szól az evangélium.

Most a nagybőjtben, legyen számunkra is fontos, hogy Krisztus keresztjéhez csatlakozzunk a vasárnapi szentmisében, a keresztút-, rózsafűzér végzésével, egy-egy szentségimádásban.

Legyenek hitből fakadó cselekedeteink, olyan látható jelek, amelyek világosan mutatják életünk irányultságát. Tekintsünk fel Jézus keresztjére és kérjünk erőt, kegyelmet keresztény életünkre.

Források: Dr. Füzes Ádám Liturgika segédlet 74.o.; valamint a frh.theol.u-szeged.hu honlap

A FELNŐTT KÖZÖSSÉG LELKIGYAKORLATA

Február 25-én, szombaton reggel jókedvűen gyülekeztünk a plébániánál. Hűvös, szeles, ám fényes tavaszeli nap ígérkezett. Már vártuk ezt, hiszen régen voltunk így, ilyen alkalommal együtt. Valamennyien a sok évvel ezelőtti berkenyei lelkigyakorlatunk hideg, de vidám „szent” napjaira gondoltunk. Vajon mi változott azóta? Igen, persze elfutott néhány év, de hitben erősödtünk-e? Megértettük-e jobban magunk is mások lelki mélységeit, vagy éppen világi gondjait? Talán erre is választ kaphatunk e napon. Autó konvojunkat Zsolt atya fürge kocsija vezette, így érkeztünk meg Vácra. A lelkigyakorlat színhelye az Althann Lelkigyakorolatos Ház volt, mely a belépés pillanatától kezdve szinte ráhangolt minket jövetelünk céljára. Szépen felújított belső és külső terek, visszafogott, finom és ízléses berendezés, kényelmes bútorok, nagy üvegfelületek, áradó fény jellemezték a helyet. Agymozgató, gondolatfrissítő kávézás után Zsolt atya bevezetőjével elkezdtük az első feladatrészt. A lelkigyakorlat alapjául a Szentatya nagybőjti üzenete szolgált. Zsolt atya ebből emelt ki három fő gondolatot, melyeket átélméltünk. Néhány szentírási részt hozzáolvastunk, jegyzeteltünk, végül saját gondolatainkkal kiegészítve, olykor életpéldáinkkal megtűzdelve mindannyian elmondtuk, számunkra személyesen mit jelentett az a téma.

Talán ez a mozzanat volt a lelkigyakorlat egyik fő értéke, ebben tapasztalhattuk meg és érzékelhettük egymás véleményét, gondolatait,

lelki rezdüléseit, melyek időnként fizikailag is megjelentek. Rabul ejtő volt az őszinte megnyilvánulás, a tanúságtétel, a mélységek és magasságok, a gondolatok tisztasága és értékessége. Úgy tanultunk egymástól, hogy közreadtuk saját magunkat.

Az első gondolatkör ez volt: „...figyeljünk egymásra, indítsuk, buzdítsuk szeretetre egymást.” A szívünkben lévő rendezetlenség kisugárzik, de ugyanígy a jóság is, mert minden a szívből indul ki. Igyekezzünk tehát a rosszat jóval legyőzni! Nekem igen tetszett az a „jó tanács”, hogy a szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat! Zsolt atya ehhez azt a szentírási

részt adta fel, amely az irgalmas szamaritánusról szól (Lk 10,30-37). Beszélgetéseinkben azt elemeztük ki, hogy én oda tudok-e figyelni másokra és mások részéről tapasztalom-e ezt. Mi akadályozza ezt? Saját érzésem: a másokra figyelés és az irgalom gyakorlása a társas és közösségi élet egyik fő pillére.

Második gondolatkör: az összetartozás, az emberi közösség és a kisközösségek. Ennek kapcsán Pál apostol rómaiakhoz írott leveléből olvastunk két részt (Róm 14,18-18, illetve 15,2-6). Azt beszéltük meg, hogy egyéni karizmáinkkal hogyan tudunk a közösség(ek) javára lenni, hiszen egy test tagjai vagyunk és kölcsönösen szükségünk van egymásra.

A harmadik gondolatkör: hogyan gyakoroljuk a szeretetet és miként vágyunk nagyobb karizmákra? A lelki mesterek szerint, ha lelki életben nem haladunk előre, az visszaeséssel jár. Úgy éreztem, ez nekem szól, mert ezzel a gonddal, bizony küzdelemben állok. A magam részéről ezért a következő szentírási részt elmélkedtem át: „A reményben legyetek derűsek, a nyomorúságban béketűrők, az imádságban állhatatosak.” (Róm 12,12)

Az egész napos ottlétet még szentmisével és egy ízletes ebéddel is gazdagítottuk. Az esti búcsúzónál jó érzéssel gondoltunk vissza az együtt töltött és gyorsan elszálló időre, Zsolt atya többször megcsillantott humorára és tartalmas témavezetésére. Szép nap volt!

Id. Illésfalvi Péter

Az előző írásban szereplő Althann Ház a Váci Egyházmegye új vendégháza, ahol 13 db kétágyas szoba, 70 fős konferenciaterem, más, közösségépítésre alkalmas helyiség, zárt parkoló várja Vác belvárosában az érdeklődőket közel a Székesegyházhoz, a Püspöki palotához. (www.matersalvatoris.hu/althannhazvac/index.html)

A ház névadója Althann Mihály Frigyes gróf, aki 1718 – 34 között váci püspök volt. Az 1714. IV. 28-i királyi rendelet értelmében Alsónémediben, Hartyánban, Mogyoródon, Szadán, Szentmártonkátán, Veresegyházon és Üllőn visszafoglalta a protestánsoktól a korábbi katolikus templomokat.

Tanulságos történetek 3.

Balázs atya gyűjteményéből

EGY TEÁSCSÉSZE ÖNVALLOMÁSA

Nem érted, hogyan lehetek ennyire szép? Tudod, nem voltam mindig teáscsésze. Volt idő, amikor vörös voltam, amit ti agyagnak neveztek. Mesterem kiásott, megdolgozott, összelapított, meggyúrt újra és újra, én pedig üvöltöttem a fájdalomtól. – Hagyj békén! – kiáltottam, de Ő csak mosolygott és így szólt: – Még nem.

Aztán egy gyorsan forgó korongra helyezett, és én hirtelen csak forogtam, forogtam, körbe-körbe. – Állíts meg! Szédülök! – üvöltöttem, de a Mester csak ingatta a fejét és azt mondta: – Még nem.

Aztán betett egy kemencébe. Sosem éreztem olyan forróságot. Csodálkoztam, miért akar megégetni. Sikoltoztam. Ki akartam jutni. Láthattam a Mester arcát az üvegen át, és leolvastam az ajkáról, ahogy a fejét rázta: – Még nem.

Végül az ajtó kinyílt, és kitett a polcra. Hűlni kezdtem. „Most már jobb” – gondoltam.

Alig telt el egy kis idő, mindenütt befestett. A festék szaga rettenetes volt. Undorodtam tőle. – Hagyd abba! Hagyd abba! – kiáltottam. De csak ingatta a fejét: – Még nem.

Aztán hirtelen újra visszatett a kemencébe. Nem ugyanabba, mint először. Ez kétszer olyan forró volt. Úgy éreztem, megfulladok. Könyörögtem, mindent megbántam, sikoltoztam és sírtam. Közben láttam, amint rázza a fejét, és azt mondja: – Még nem vehetek ki.

Tudtam, nincs többé remény. Végem van. Készen voltam rá, hogy végleg feladjam, mire kinyílt az ajtó. A Mester kivett, és újra polcra tett. Egy órával később elém állított egy tükröt, és azt mondta:

– Nézd meg magad! Amikor a tükörbe néztem, alig tudtam hinni a szememnek. – Ez nem én vagyok! Ez nem lehetek én?! – kételkedtem.
– Ez gyönyörű! Gyönyörű vagyok! – kiáltoztam.

– Szeretném, ha emlékeznél arra, – mondta a Mester – tudom, fájt, amikor gyúrtalak, gyömöszöltelek, de ha nem teszem, kiszáradsz. Tudom, hogy szédültél, amikor a korongon forgattalak, de ha megállítom a korongot, szétmorzsolódsz. Tudom, hogy elviselhetetlenül forró volt a kemencében, és nem értetted, miért teszek oda. De ha nem teszem, megrepedsz. Tudom, hogy rettenetes volt a szag, amikor bevontalak mázzal és befestettelek. De ha nem teszem, akkor sosem erősödsz meg, és nem lesz színes az életed. És ha nem teszek vissza a kemencébe, nem élhettél volna sokáig, nem lennél elég erős. – Befejeztelek. – folytatta. – Olyan vagy, amilyennek elképzeltelek akkor, amikor hozzáfogtam a munkához.

Így formálja a mi Urunk is életünket. Néhányan kemencében vagyunk, üvöltve, sikongatva: „Engedj ki!” Néhányan épp színesedünk és ez kellemetlen, majd megőrjít. Néhányan körbe forgunk, és nem tudjuk, hol vagyunk. Csak azt kérdezzük: „Mi történt velem?” Minden olyan zavaros. De Ő tudja, hogy mit tesz. Bízz benne!!!

EZ TÖRTÉNIK A MISÉN

Most induló sorozatunkban a szentmise liturgiájának egyes elemeihez fűzünk kommentárokat, azzal az igénnyel, hogy ezek a mozzanatok valóban segítsenek minket a közös ünneplésben való részvételben.

A BÉKE RÍTUSA

Az Eucharisztia természete szerint a béke szentsége. Az eucharisztikus misztérium e dimenziója a liturgikus ünneplésben külön is kifejezést nyer a béke rítusának szertartásában. Kétségtelenül nagyon értékes jelről van szó. Az imádság felidézi Urunk szavait az utolsó vacsoráról: „Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek.” (Jn 14,27) A mi korunkban, melyet annyi konfliktus terhel, e cselekmény már csak a közösségi érzés szempontjából is különlegesen fontos, mert az Egyház egyre inkább sajátos feladatának tekinti, hogy kérje az Úrtól a béke és az egység ajándékát önmaga és az egész emberi család számára. A béke vágya elfojthatatlanul jelen van mindenki szívében. A béke és a megbékélés minden jóakarátú ember lelkéből fölszálló szavának szószólója az Egyház, és ahhoz fordul, aki „a mi békénk” (Ef 2,14) és aki meg tudja békéltetni a népeket és személyeket akkor is,

ha az emberi próbálkozások zátonyra futottak. Az ima végén a pap felszólítja a híveket: „Köszöntsétek egymást a béke jelével!”. Erre a gyülekezet tagjai odafordulnak a mellettük állókhoz és a feltámadt Úr köszöntését adják át egymásnak.

Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy e cselekményt korlátok között kell tartani, mert túlzó formákat ölthet és kavarodást támaszthat a közösségben éppen a szentáldozás előtt. Jó emlékeztetnünk arra, hogy semmit nem von le e cselekmény értékéből, ha megtartjuk az ünneplés légköréhez illő józanságot, például úgy, hogy a béke átadását a közvetlen mellettünk állókra korlátozzuk.

Ne feledjük, ez rituális párbeszéd, nem pedig szokásos köszöntés. Egy előre megadott mondattal – Béke veled! – és egy olyan gesztussal végezzük, amely jelzi szeretetünket egymás iránt Krisztusban. **Ha megfelelően végezzük ezt a rítust – nem engedve, hogy elveszítse rítus jellegét, és rövid csevegés szünetté silányuljon, akkor benne van a lehetőség, hogy tudatosítsuk, az Úr, akit hamarosan magunkhoz veszünk, egy testként egyesíti önmagában a gyülekezetet.**

Sok helyen szokás, hogy a Miatyánk imádkozása közben **az imádkozók – körben – egymás kezét fogják.** Azt akarják ezzel kifejezésre juttatni, hogy testvérek vagyunk, és testvérekként szólítjuk így közös Édesapánkat. Tulajdonképpen szép paraliturgikus szokás, amely ellen nem igazán lehet kifogást emelni, **főleg ha misén kívül történik.** A szentmisében történő alkalmazásával kapcsolatban az a nehézség, hogy röviddel a Miatyánk után következik a békeköszöntésre történő felhívás, márpedig ezzel a Miatyánk alatti kézfogással elővételezik azt, aminek e felszólítás után kellene történnie. Ezt a nehézséget úgy szokták áthidalni, hogy a felszólításig nem is engedik el egymás kezét. Ez viszont elég erőltetett megoldás, mert a békeimádság idején a kézfogásnak semmi funkciója, semmi szimbolikája nincs.

Források: XVI. BENEDEK PÁPA *SACRAMENTUM CARITATIS* KEZDETŰ SZINÓDUS UTÁNI APOSTOLI BUZDÍTÁSA 49. szakasz.

J. Driscoll: Ez történik a misén; Bencés Kiadó, Pannonhalma 2010. 121-123.o.
A Váci Egyházmegye 2011. évi V. körlevele - 1841/2011. sz. Liturgia

ÉRTELMETLEN MENEKÜLÉS

Vegyünk azt az esetet, hogy valaki az adott környezetén belül nem tud jól kijönni a többiekkel. Úgy érzi, hogy ott nem találja a helyét, nem talál kellő megértésre. Kézenfekvőnek tűnik a „megoldás”: elmegy és keres magának egy másik közösséget. Ha az új környezetében megkapja azt, amire vágyott, akkor alighanem rossz társaságot hagyott el, ahol nem olyanak fogadták el, amilyen, hanem a saját maguk által diktált szabályokhoz akarták őt idomítani - sikertelenül. Csakhogy a környezetünk „leváltása” nem mindig hozza el a várt eredményt: ha a régi problémák ismét előkerülnek és ismét megkeserítik az életünket, akkor a kijózanító tanulság a következő: a felebarátaink helyett inkább a szívünket kellett volna kicserélni. Van, aki a családját, van aki a kedvesét hagyja el hasonló okok miatt: az új társ és az új környezet kívülről nézve sokkal megértőbbnek tűnik. Aztán a „csere” után egy idő elteltével jön a csalódás: a lényegét tekintve semmi sem változott. Vannak, akik hosszú éveken (vagy évtizedeken) keresztül „váltogatják” így azokat, akiket egyébként a Jóisten rájuk bízott. A lázadó fiatal, aki a szülőkkel szembeszegülve elhagyja a családi fészket és „belemenekül” egy házasságba, aki a baráti társaságát cserélgeti és az, aki gyakran lép az egyik párkapcsolatból a másikba (és akkor a házastársát és gyerekeit otthagyo félről ne is beszéljünk), az valójában nem old meg semmit, mert amit meg akar oldani, az továbbra is meg fogja keseríteni az életét. Végül aztán az illető, beletörődve a sorozatos kudarcokba, kerülni fog minden embert rajta kívül és „pótcselekvésekbe” menekül: alkoholba, szexbe, drogozásba, munkájába, a tanulásba, hobbijába, kedvenc időtöltésébe. Az úrt azonban azok sem tudják betölteni. A szíve lassan megkeményedik, kapcsolatai „elkopnak”, érzelmileg leépül, lelkében megkeseredik. Azzal a kevés emberrel, akikkel eddig tartotta a kapcsolatot (még a hozzá legközelebb álló emberekkel is), egyre önzőbb lesz: amit másoktól nem kapott meg, azt a szíve legmélyén tőlük követeli. Mivel azonban a vágyai irreálisak (hiszen adni nem akar, csak kapni), előbb-utóbb őket is maga ellen fordítja. A folyamat lassú és eleinte alig észrevehető: a saját, maga által felépített képzeletbeli világba zárkózott ember tragikus története ez. Lassan meghal benne az az ember, amelyet Isten gondolt ki őbenne azért, hogy boldog lehessen: a Teremtő képmása egyre távolabb kerül az emberhez méltó lelki állapottól. Van, hogy a pokoli állapota miatt valaki már egyenesen Istent vádolja. A menekülés azonban nem

mindig „látványos”: emberek sokszor azért nem hagyják ott a felebarátaikat, mert félnek a megszólástól és a botránytól, így inkább „kényszerből” maradnak.

Nehéz, de annál járhatóbb út az, ha a problémák esetén legelőször önvizsgálatot tartunk: vajon én megadtam-e (vagy legalább igyekeztem megadni másoknak) azt, amire ők vágnak? Vajon igyekeztem-e minél jobb és emberibb kapcsolatot kialakítani másokkal vagy inkább én vártam el másoktól, hogy „megértsenek” és „babusgassanak”? A problémák esetén van-e bátorságom ahhoz, hogy először a szívemet vizsgáljam meg, ahelyett, hogy más emberi kapcsolatok felé „kacsintanék”? Szoktam-e összeesküvés-elméleteket gyártani („engem nem szeret senki, mert mindenki ellenem van”)? Biztos, hogy csak a másik a hibás? Nem inkább elsősorban az én viselkedéssel van a baj? Új szívet akarok vagy új embertársak után nézve cserben hagyom a reám bízottakat? Akarok-e mély kapcsolatot kialakítani másokkal vagy megelégszem a felszínessel is? És ha a környezetemben látom, hogy a másik szenved a rossz kapcsolata(i) miatt, akkor igyekszem-e beleképzelni magamat az ő helyébe és törekszem-e neki segíteni vagy inkább „levegőnek nézem”? És ha most szólítana magához az Úr, vajon el tudnék-e Neki számolni tiszta lelkiismerettel minden egyes emberi kapcsolatomról?

Petneházy András

SEGÍTŐ SZERETET

„Velem tettétek” Mt 25, 40

Február 26-án országos gyűjtés volt a **katolikus iskolák javára**. Templomunkban összesen **117.680 Ft** gyűlt össze erre a célra. Köszönjük a hívek nagylelkű adományait!

A Püspöki Konferencia **nagyböjti élelmiszer gyűjtést** hirdetett meg. A következő vasárnapig, tehát **március 11-től 18-ig** hozhatjuk el a templomba a rászorulóknak szánt tartós élelmiszert. Előre is köszönjük!

KEDVES GYEREKEK ! 😊

A Családos Közösség szeretettel vár Titeket
HÚSVÉTI KÉZMŰVESKEDÉSRE,
amelyet március 31-én, szombaton, 15-17 óra között
a Szent Pio Otthonban rendezünk!

FONTOS:

Hozz magaddal -lehetőség szerint- kifújt tojást!
Az alapanyagok nagy részét közösen vesszük meg, ehhez
szívesen vesszük a családok anyagi támogatását !

**GYERTEK EL, KÉSZÜLJÜNK EGYÜTT,
SZERETETBEN
A HÚSVÉTRA!**

Tájékoztató a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásáról

Ajánljuk a testvérek figyelmébe egyházközségünk alapítványát, a **Várhelyi Vilmos Kiemelkedően Közhasznú Alapítványt**, mely a plébániai célok segítésére jött létre. Az alapítvány számlaszáma: **6600011-11024240**. Kérjük, hogy adóbevalláskor adójuk 1%-áról rendelkezzenek az alapítvány javára. Adószám: **18697438-1-13**. Kérjük továbbá, hogy adójuk másik 1 %-ával segítsék a Római Katolikus Egyházat. Technikai szám: 0011.

A gyermeket váró anyukák számára hirdetjük, hogy kismamák megáldása lesz a templomunkban Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén március 26-án hétfőn este az fél hetes szentmisében. A szentmisén a baba-mama közösség szolgál. Ha ismerünk környezetünkben, baráti körünkben gyermeket váró anyukákat, szóljunk nekik a lehetőségről.

Imádkozzunk a február hónapban keresztelt gyermekekért!

*Wirth Hanna Veronika
Burján Hajnalka
Heincinger Máté*

Úr Jézus, te formáld, te alakítsd őket,
hogy hiteles, tanúságtévő keresztény
emberekké váljanak! Segítsd szüleiket
és keresztszüleiket a példaadásban!

Amen!

Már most jelezzük, hogy Nemeshegyi Péter jezsuita atya tart előadást a Szent Pio Otthonban, április 14-én, szombaton 16 órakor. Címe: Istennel Japánban.

ESEMÉNYNAPTÁR

- Március 16.** 17.30 keresztút a Kalász közösség vezetésével
- Március 18.** 18 óra Csillag Péter nagybőjti lelkigyakorlatának első alkalma az esti szentmisében
- Március 19-20.** 18.30 Csillag Péter nagybőjti lelkigyakorlatának második és harmadik alkalma igeliturgia keretében, közben gyóntatás
- Március 23.** 17.30 keresztút a Szent Erzsébet cusillos csoport vezetésével
- Március 25.** 9.30 A skrutínium szertartása a beavató szentségek felvételére készülő felnőtt testvérünk részére
18 óra gyerekmise
- Március 26.** 18.30 Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe, szentmise kismamák megáldása
- Március 30.** 19 óra elsőáldozásra készülő gyermekek szüleinek találkozója
21 óra éjszakai keresztút a Margitára
- Március 31.** 15 óra bűnbánati liturgia, közben gyóntatás
15-17 óráig húsvéti kézműves foglalkozás a Pio Otthonban
- Április 5.** 10 óra Olajszentelési mise Vácon
18.30 Szentmise az utolsó vacsora emlékére
- Április 6.** 17.30 keresztút az egyháztanács vezetésével
18.30 Nagypénteki szertartás
- Április 7.** 20 óra Feltámadási szertartás, egy felnőtt testvérünk bérmálása és körmenet
- Április 8.** Húsvét vasárnap – vasárnapi miserend szerint
18 óra gyerekmise
- Április 9.** 8 óra Húsvét hétfői szentmise

További gyónási lehetőségek húsvét előtt:

Április 2. hétfő 18.30

Április 4. szerda 17 órától

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és szerdán a Szt. Pio
Otthonban..... 10.00
Pénteken..... 18.30
Kedden és csütörtökön ugyanebben
az időben **igeliturgiát** tartunk áldozattal
Szombat.....08.00
Vasárnap..... 08.00; 09.30; 18.00
Gyónási lehetőség minden mise előtti
15 percben, illetve előre megbeszél
időpontban a plébánián is van
gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat.....18.00
Vasárnap..... 08.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN

Vasárnap.....11.00

SZENTMISÉK VÁCRÁTÓTON

Szombat.....18.00

Vasárnap..... 11.00

SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és csütörtökön 19 órától; Reggeli
szentségimádás hétfőtől csütörtökig 6.00;
pénteken 5.00 órától, hétvégén 6.30-
7.30-ig (zsolozsma 6.30-tól)

KÖZÖSSÉGEINK

Óvodás közösség: péntek 17.00

Alsós közösség: péntek 17.00

Felsős közösség: péntek 17.00

„Kis ifi” közösség: péntek 19.30

Ifjúsági közösség: péntek 19.30

Családosi közösség: minden hónap
első szombat 17.30

Életige kör: minden hónap 2. péntek 19
óra, Erdőkertes (**változás!**)

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalászi közösség: minden hónap
második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második szerda
19.15

Útkeresők: minden kedd 19.15

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán 19 óra

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00

Baba-mama minden szerda 10-12-ig

Szeretetláng kéthetente szombaton 9.00

Cursillo csoport: minden hónap 1.
csütörtök 18 óra (könyvtár)

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább **3 hónappal**
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **február 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-15 óráig.

A szentmise szándékok elolvashatók a faliújságon és a sekrestyében!

Kiadja a Veresgyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőségi: dr. Horváth György, Ferencz Dóra, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresgyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresgyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.